

mende Form er kommen frem her, og de Herrer ikke ere forberedte derpaa paa Grund af deres mange andre Arbejder, kunde der være Grund, der tale for, at denne Sag, hvis man ikke griber ind og forstyrer dens Fremgang ved andre Love, bearbejdes af alle vedkommende og ogsaa i den offentlige Mening til næste Aar. Jeg tror, at de Herrer tage et stort Ansvar paa sig ved den Fremgangsmaade, som de her vise ved at udelukke ikke formelt — thi vi tale jo i Dag — men realiter, ved deres Overenskomst, en Tredjedel af Folketingets Medlemmer fra at røbe det Raad, hvoril de ere kaldede, for at øve Indflydelse med deres Erfaring og Indsigt i et saadant Lovgivningsarbejde. Det er ikke blot os, de mene at kunne vise en personlig og saglig Tilfidsættelse, det er ogsaa vore Bølgere, og det turde vel nok kunne i den Grad blive følt, at deres Bølgere ville blive enige med os i denne Opfattelse.

Solch: Ja, der er jo gjort adskillige Indvendinger imod dette Lovforslag. De Herrer, der nu have fremsat dem, have rig Erfaring fra de Forslag, de selv have indbragt her i Tinget vedrørende dette Emne, og jeg antager, at det er et godt Bevis, at de, uagtet de have udbudt deres fulde Kraft, dog ikke have kunnet gøre reelle Indvendinger af større Betydning end dem, de have gjort. Jeg skal ganske fort tillade mig at besvare disse Indvendinger, foriaavidt de nærmest knytte sig til Indholdet af selve Forslaget, idet jeg foreløbig skal lade Spørgsmaalet om Behandlingsmaaden ligge. Det er da altsaa væsentlig § 2 angaaende Betingelserne for Aldningen til Alderdomsunderstøttelse, hvorpå Diskussionen har drejet sig. Hvad for det første Betingelsen under Litra a. angaar, da er det Spørgsmaalet om Væresoprejsning sat i Forbindelse med Betingelserne under Litra c., der have givet Anledning til Omtale. Nu vide jo dog alle de Herrer, at Væresoprejsning gives kun i Henhold til Bevilling. Det er slet ikke noget, som en Mand faar 5 Aar efter, at han har gjort sig skyldig i den paagældende Forbrydelse, selv om det kan være Tilfældet, jeg tør tværtimod paalægge, at det kun er ganske undtagelsesvis, at han opnaar dette efter saa kort Tid. Men jeg skal tillige fremhæve, at her er jo Spørgsmaal om hans Forhold til Loven, og ved den anden Betingelse er Spørgsmaalet om det, som fordrer fra hans Side for at kunne bevare sin økonomiske Uafhængighed. Men i alle Tilfælde, selv om der kunde komme til at foreligge en Situation, hvor man synes, at dette kunde være noget stødende, tror jeg ikke, jeg be-

høver at sige andet til de Herrer, end om de vilde have haft, at man skulde have udeladt denne Bestemmelse om Væresoprejsning, om det vilde have været tilfredsstillende, dersom vi ikke havde gjort den Undtagelse, at den Mand, der havde faaet Væresoprejsning, kunde komme ind under Loven. Jeg tror ikke, det vilde have bundet Bisald, hvis man ikke havde gjort denne Undtagelse. Selv om der saa kunde paavises Tilfælde, hvor Afgørelsen ikke var fuldt tilfredsstillende, tror jeg ikke, der er andet at gøre ved denne Sag, og det er ganske sikkert, at Lovens Stæbne ikke burde afhænge deraf. Det andet Punkt, man har gjort Ophøvelser over, er, at der staar nævnt i Lovforslaget „hans uordentlige og ødsle Levned“. Jeg maa sige til det ærede Medlem, der først talte imod Loven, at det staar ingenlunde saaledes alene. Det er noaet, man omhyggelig har søgt at undgaa ved dette Lovforslag at bedømme en Person efter hans moralske Kvalifikationer. Idet man har erkendt, at her kunde Opfattelsen være forskellig, og at det vilde være meget vanskeligt at komme til en ensartet Afgørelse, naar saa mange skulde afgøre det, har man ikke turdet sætte f. Eks. Bestemmelser om Uæderlighed lige overfor den Slaags Ting, der kunde være Genstand for forskellig Opfattelse, og endnu mindre har man turdet sætte uædeligt Levned eller noget lignende. Der staar kun det, som det er nødvendigt, at her maa staa, for at det kan sættes i Forhold til denne Lov, og det er, at hans Trang ikke er begrundet i disse Handlinger, altsaa maa han i og for sig have ført et uordentligt Liv, det blander man sig ikke i ved denne Lov. Men naar det bestemte paavises, at den Trang, der er til Stede, og som gør det nødvendigt at søge det offentlige, er begrundet i et uordentligt og ødselt Liv, f. Eks. deri, at vedkommende er fordrucken eller har spillet alt bort, hvad han ejede, saa siger jeg, at Betingelsen maa absolut fastholdes, og jeg tror ikke, at den med Grund kan kritiseres. Men det jeg vilde fremhæve her i Modsetning til, hvad der er udtalt af de Herrer, der ere imod Loven, er, at det ikke er ethvert uordentligt og ødselt Levned, man ved denne Lov vil kritisere, men det er kun det, som har ført vedkommende i den Trang, som han fordrer afhjulpen af det offentlige. Angaaende Betingelserne under Litra c. er der talt om de 10 Aar, vedkommende skal have været her i Landet for at komme ind under Loven. Nu ville dog vistnok alle og enhver indrømme, at det er naturligt, at saadanne Begunstigelses kun gives til Landets Børn, og kun til dem, som ogsaa have været knyt-